Refleksja oraz metaklasy w C++

W dążeniu do prostszego oraz efektywniejszego kodu w C++

Motywujący przykład

- Projekt z wieloma strukturami, które ciągle się zmieniają i dochodzą nowe
- Wiele struktur musi mieć zapewnione pewne cechy, np. porównanie, serializacja, haszowanie
- Problem projektowy jak zapewnić, aby te cechy były poprawnie zaimplementowane?

Motywujący przykład - przymiarka

```
class example {
 uint64 t id:
  uint64 t ts:
  std::string name;
 friend std::ostream& operator<<(std::ostream& os, const example& e) {</pre>
   return os << "example(id:" << e.id
                       << " ts : " << e.ts
                       << " name : " << e.name << ")";
  }
  std::string to_json() const {
    std::ostringstream output;
    output << "{" << "\"id\" : " << id
         << "\"ts\" : " << ts
         << "\"name\" : " << name << "}";
    return output.str();
  }};
```

Motywujący przykład - propozycje

- Ręczna edycja nie wchodzi w grę zbyt duży narzut na zmiany i testowanie, duże ryzyko błędów
- Użycie zewnętrznych narzędzi do generowania kodu trudne/niemożliwe do rozszerzania
- Użycie preprocesora

Motywujący przykład - lepiej

```
create class( example,
  ((id) (uint64 t))
  ((ts) (uint64 t))
  ((name) (std::string))
 , printable
  comparable
  json serializable
```

Makro create_class posiada:

- nazwę klasy
- pola
- własności

create_class - get, set, ref

```
#define create_field_accessors(r, sep, i, elem) \
 field_type(elem) BOOST_PP_CAT(get, field_name(elem))() const {\ \
   return this->field name(elem); \
 } \
 field_type(elem)& BOOST_PP_CAT(ref, field_name(elem))() const {\
   return this->field_name(elem); \
 } \
 const field_type(elem)& BOOST_PP_CAT(ref, field_name(elem))() const {\
   return this->field_name(elem); \
 } \
 void BOOST_PP_CAT(set, field_name(elem))(field_type(elem) el) { \
    this->field name(elem) = el; \
```

Co z typami niekopiowalnymi?

create_class - printable

```
#define field name(field) BOOST PP SEQ ELEM(1, elem)
#define print field(r, sep, i, elem) \
 BOOST PP IF(i, << ", ") \
    << BOOST PP STRINGIZE(field name(elem)) << ": " \
    << record.BOOST PP_CAT(ref,field_name(elem))()
#define create printable(name, fields) \
 public: \
    friend std::ostream& operator<< (std::ostream& os, const name& record) \
    { \
      return os << name << '(' \
           BOOST PP SEQ FOR EACH I(print field,, fields) \
         << ')'; \
```

Makro create_class tworzy dla każdego pola metody ref, get, set.

create_class - json_serializable

```
Warunkowa
#define json field(r, sep, i, elem) \
                                                                                            produkcja kodu w
 BOOST PP IF(i, output << ", ") \
                                                                                            czasie działania
 output << "\"" << field name(elem) << "\" : "; \
                                                                                            preprocessora
 if constexpr (std::is_fundamental_v<field_type(elem)>) { \ *
    output << this->BOOST PP CAT(ref, field name(elem)); \
 } /* MORE DISPATCHES */ \
 else { output << field_name(elem).to_json(); }</pre>
                                                                                            Warunkowa
#define create json serializer(name, fields) \
                                                                                            kompilacja kodu
 public: \
    std::string to json() const { \
     std::ostringstream output; output << "{"; \
     BOOST PP SEQ_FOR_EACH_I(json_field,,fields) \
     output << "}"; \
     return output.str(); \
```

create_class - korzyści

- Zunifikowany interfejs klasy
  - Automatyczne dostosowanie się do konwencji projektowych
- Prosta rozszerzalność
  - Potrzebujemy, aby struktura była serializowana do protokołu X? Implementujemy generyczny X_serializable

create_class - wady

- Mocno nieczytelny kod implementacji własności klas
- Bardzo wydłużone czasy kompilacji
  - Rozwijanie makr preprocesora z boosta jest wolne
- Podawanie domyślnych implementacji jest uciążliwe
  - Dodanie nowej własności, np. example_json_serializable

Alternatywa dla preprocesora

Do stworzenia efektywnej alternatywy potrzebujemy mechanizmów:

- Refleksji
- Syntezy/iniekcji kodu
- Kontroli przepływu informacji

Alternatywa dla preprocesora

Do stworzenia efektywnej alternatywy potrzebujemy mechanizmów:

- Refleksji
- Syntezy/iniekcji kodu
- Kontroli przepływu informacji.

templates constexpr

Propozycje refleksji

- Type syntax [P0385]
- Heterogeneous value syntax [P0590]
- Homogeneous value syntax [P0598]

Dwa słowa o refleksji

- Metaobiekt a obiekt
- Introspekcja
- Reifikacja

Refleksja - type syntax

Informacje o bytach zawarte są w typach:

```
using example_m = $reflect(example);
using example_members_m = reflect::get_data_members_t<example_m>;
reflect::for_each<example_members_m>(
    [](auto example_field) {
        using example_field_m = decltype(example_field);
        cout << reflect::get_name_v<example_field_m> << `\n';
    }
):</pre>
```

Chwilowa "materializacja" meta-obiektów

Refleksja - Heterogeneous VS

Informacje o bytach znajdują się w constexprowych

obiektach o różnych typach

```
constexpr auto example_m = $reflect(example);
constexpr auto example_members_m = example_m.get_data_members();
for... (auto field_member : example_members_m) {
   cout << field_member.name() << '\n';
}</pre>
```

Pola na przykład mogą posiadać funkcje:

bool is_mutable()
T C::* pointer()
auto type()
const char* name()
access_t access()

Refleksja - Homogeneous VS

Informacje o bytach znajdują się w obiektach zawsze tego samego typu

```
constexpr meta::info example_m = $reflect(example);
constexpr constexpr_vector<meta::info> example_members
= example_m.get_data_members(example_m);
for (auto field_member : example_members) {
    cout << field_member.name().value_or("unnamed");
}</pre>
```

Wszystkie własności wszystkich możliwych bytów spakowane do jednego obiektu

Refleksja - Homogeneous VS

Informacje o bytach znajdują się w obiektach zawsze tego samego typu

```
constexpr meta::info example_m = $reflect(foo);
constexpr constexpr_vector<meta::info> example_members
= get_public_data_members(example_m);
for (auto field_member : example_members) {
    cout << field_member.name().value_or("unnamed");
}</pre>
```

Możemy jak obecnie programować w constexpr

Wszystkie własności wszystkich możliwych bytów spakowane do jednego obiektu

Iniekcja kodu

- Bezpośrednia iniekcja tokenów/kodu
- Programowalne API
- Metaklasy

Bezpośrednia iniekcja tokenów

Za pomocą operatora -> {} możemy wstrzyknąć tokeny do obecnego zakresu

```
template <typename F, typename T>
void for_each(F&& f, T&& t) {
   constexpr auto members_m = $reflect(T).get_data_members();
   for... (auto member : members_m) {
      -> { f( t.get(. member.name() .)() ); };
   }
}
auto printer = [](auto v) { cout << v << '\n'; };
for_each(printer, example{1, 2, "Jan"});</pre>
```

Operator (. .) pozwala na wstrzyknięcie wyniku operacji wewnątrz operatora.

Programowalne API

Wstrzykiwanie kodu odbywa się za pomocą API

```
template <typename F, typename T>
void for_each(F&& f, T&& t) {
 constexpr auto members_m = $reflect(T).get_data_members();
 for... (auto member : members_m) {
   meta::queue(
      meta::expr_statement(meta::call_by_name("f",
         meta::member_access("t", meta::concat("get",
           meta::name(member)
```

Iniekcja kodu

expr_statement(...)
concat(...)
call_by_value(...)

```
-> {(. ... .)}
-> {(. ... .)}
-> {(. ... .)}
-> {(. ... .)}
-> {(. ... .)}
```

Pierwsza metaklasa - class

Kompilator

```
class Point {
  int x, y;
};
```

```
for ( m : members ) {
 if (!m.has_access())
  if (is_class())
    m.make private();
  else
    m.make_public();
for (f: functions) {
 // ...
// wg21.link/standard
```

```
class Point {
private:
   int x, y;
public:
   Person() = default;
   ~Person() noexcept = default;
   Point(const Point&) = default;
   Point& operator=(const Point&) = default;
   Point(Point&&) = default;
   Point& operator=(Point&&) = default;
};
```

Nowe dodatki - \$reflect

- Operator \$reflect przeprowadza introspekcję
  - Zamiana konkretnego obiektu na metaobiekt
- \$reflect(main) da nam metaobiekt funkcji main
  - Możliwe funkcje w metaobiekcie Function to:
    - bool is_constexpr(), bool is_deleted() bool is_noexcept(), Tuple parameters() bool is_defined(), T(*)(...) pointer() bool is_inline()

Nowe dodatki - ->{} oraz (...)

- Operator ->{} oznacza iniekcję
- -> { int abc; };
  - W czasie kompilacji wstrzykuje blok kodu, który zawiera zmienną abc
  - (..) wykonuje operację wewnątrz i jej wynik jest przekazywany do wstrzyknięcia
- Może być tylko użyty tylko w czasie kompilacji

Nowe dodatki - constexpr {}

- constexpr do tworzenia obliczeń w czasie kompilacji
- constexpr możemy mieć:
  - obiekty
  - lambdy, pętle
  - o if-y, switche
- Kolejną konsekwencją jest constexpr block
  - constexpr {stmts} = constexpr [](){stmts}();

Nowe dodatki - koncepty

- Pozwalają nam robić zapytania dla dowolnego typu
  - Czy wyrażenie E dla typu T jest poprawne?
  - template <typename T>concept bool Addable = requires (T a) { a + a };
  - template <Addable T>T add(T a, T b) { return a + b; }
- Ładniejsze błędy diagnostyczne

Nowa metaklasa - interface

```
$class interface {
 virtual ~interface() noexcept = default;
 constexpr {
  compiler.require($reflect(prototype).member variables().empty(),"interfaces may not contain data members");
  for... (auto f : $reflect(prototype).member functions()) {
   compiler.require(f.is public(), "interface functions must be public");
   compiler.require(!f.is copy() && !f.is move(), "interfaces may not copy or move; consider a virtual clone()");
   compiler.require(!f.is defined(), "interface functions should not contain default definition");
   f.make pure virtual();
   -> { f };
```

Interface - użycie

```
interface Shape {
 int area() const;
 void scale by(double factor);
};
class Rectangle : public Shape {
 int area() const override { return 42; }
 void scale by(double) override {}
int main() {
 Rectangle r;
 compiler.debug($Shape);
 compiler.debug($Rectangle);
 compiler.debug($r);
```

OUT

```
struct Shape {
  virtual ~Shape() noexcept = default;
  virtual int area() const = 0;
  virtual void scale by(double factor) = 0;
class Rectangle : public Shape {
public:
  int area() const override
       return 42;
  void scale by(double) override
Rectangle r
```

Interface - korzyści

- Prostota
  - W razie pomyłki dostajemy ładny błąd kompilatora
  - Zamknęliśmy kilka wymagań oraz transformację w prostym, czytelnym kodzie
- Używanie interface jasno komunikuje czytającemu kod czym jest nasza struktura

create_class w lepszym wydaniu

```
Wspaniale by było jakbyśmy mogli napisać:
project_class example
 : printable, comparable, json_serializable
 uint64 t id;
 uint64 tts;
 std::string name;
```

metaklasa printable

```
$class printable {
 friend std::ostream& operator<<(std::ostream& os, const printable&
that) {
    for... (auto x : $reflect(prototype).member_variables()) {
       os << that.*(x.pointer());
    return os;
```

metaklasa printable

```
$class printable {
 friend std::ostream& operator<<(std::ostream& os, const printable&
that) {
    for... (auto x : $reflect(printable).member_variables()) {
       os << that.*(x.pointer());
                             Metaobiekt
    return os;
                             może znać
                             tylko adres
                             danego pola.
```

metaklasa comparable

```
$class comparable {
bool operator==(const comparable& that) const {
 for... (auto x : $reflect(prototype).member variables())
   if ((*this).*(x.pointer()) != that.*(x.pointer()))
    return false;
 return true;
bool operator!=(const comparable& that) const {
 return !(*this == that);
```

metaklasa json_serializable

```
$class ison serializable {
 std::string to json() const {
    std::ostringstream output;
    output << "{";
    int members_count = $json_serializable.member_variables().size();
    int member_index = 1;
    for... (auto x : $reflect(prototype).member_variables()) {
      output << "\"" << x.name() << "\" : ";
      if constexpr(std::is_fundamental_v<x.type()>) {
         output <<(*this).*(x.pointer());
      /* MORE DISPATCHES ON TYPES */
      else {
         output << x.to json();
```

```
if (member index < members count) {
    output << ", ":
    member index++;
output << "}";
return output;
```

metaklasa project_class - założenia

- Wersja minimum
- funkcje get, set, ref dla każdego pola
  - co jeżeli pole nie jest kopiowalne? problem w oryginalnym create_class

metaklasa accessors

```
$class accessors {
constexpr {
 for... (auto m : $reflect(prototype).member_variables()) {
   if constexpr (std::is_copy_constructible_v<m.type()>) {
     -> { public:
      (. m.type() .) (. "get_"s + m.name() .) () const {
         return (. m.name() .);
-> { public:
    const (. m.type() .)& (. "ref_"s + m.name() .) () const {
      return (. m.name() .);
```

```
(. m.type() .)& (. "ref_"s + m.name() .))() {
    return (. m.name() .)
}
void (. "set_"s + m.name() .) ((. m.type() .) value) {
    (. m.name() .) = value;
}
}
}
}
```

metaklasa accessors

```
$class accessors {
constexpr {
 for... (auto m : $reflect(prototype).member_variables()) {
   if constexpr (std::is_copy_constructible_v<m.type()>) {
     -> { public:
      (. m.type() .) (. "get_"s + m.name() .) () const {
         return (. m.name() .);
-> { public:
    const (. m.type() .)& (. "ref_"s + m.name() .) () const {
      return (. m.name() .);
```

```
(. m.type() .)& (. "ref_"s + m.name() .))() {
    return (. m.name() .)
}
void (. "set_"s + m.name() .) ((. m.type() .) value) {
    (. m.name() .) = value;
}
```

}}};

metaklasa project_class

```
$class project class: accessors, ordered, ison serializable {};
Użycie:
project_class example {
uint64 t id;
uint64 t ts;
std::string name;
example my_foo {1, 2, "Jan"}, my_baz {1, 2, "Janek"};
bool cmp = my_foo < my_baz;
std::string json_data = my_foo.to_json(); // "{"id" : 1, "ts" : 2, "name" : "Jan"}"
```

- Dzięki metaklasom intencja programisty jest jasna, czytający kod może się spodziewać co dana klasa robi
- Rozsądna możliwość debugowania
  - Mały błąd w pisaniu makr lub pomyłka w użyciu mogą skutkować totalnie nie pomocną diagnostyką
    - Jedyny sposób to output preprocesora i patrzenie co jest nie tak
  - Diagnostyka jest przejęta przez kompilator lepsze błędy diagnostyczne - compiler.require

- Możliwość sprawdzenia własności typów
  - koncepty
- Dowolna transformacja typów (w tym całych klas)
- Warunkowa generacja kodu
  - Pola w klasie nie możemy skopiować? Nie generujemy gettera lub przerywamy kompilację z ładnym błędem

- Możliwość testowania jak każdego innego kodu
  - Propozycja operatora \$my_class.is(\$other_class)

- Możliwość testowania jak każdego innego kodu
  - Propozycja operatora \$my_class.is(\$other_class)
  - Wstrzyknięcie nowych zależności
    - Zwykła struktura X
    - W testach potrzebujemy ją wypisać na stderr
    - using printable_X = \$X.as(printable);

- newtype z innych języków dostępny za darmo
  - \$class newtype {};
  - o using first_name = \$std::string.as(newtype);
  - o using last_name = \$std::string.as(newtype);
  - void f(first_name fn, last_name ln);

Długa droga przed metaklasami

Główna [Propozycja] metaklas bazuje na innych propozycjach:

- Refleksja [A design for static reflection] inne
  - Introspekcja
  - Reifikacja
- Constexpr operator/block [The constexpr Operator] inne
- Koncepty [C++ extensions for Concepts]
  - Niedługo w standardzie

Dziękuję za uwagę